

Abies fraseri
jodła Frasera



(C) fot. Bronisław Szmit
(c) fot. Bronisław Szmit SZMIT Szkołka

Średniej wielkości drzewo iglaste o wysmukłej, stożkowatej koronie. W naturze występuje na małym terenie gór Allegheny, 1200-1800 m n.p.m, w Ameryce Północnej (USA). Dorasta do 25 m wysokości. Igły ciemnozielone, błyszczące, krótkie, 1-2 cm, z kilkoma liniami aparatów szparkowych i dwoma wyraźnymi, białymi paskami pod spodem. Igły zagęszczone na górnej stronie pędu, grzebieniasto rozłożone na dolnej stronie. Szyszki małe, 3-5 cm dł., przed dojrzewaniem purpurowe, z długimi i odgiętymi łuskami wspierającymi, rozpadające się jesienią. Preferuje stanowiska słoneczne. Najlepiej rośnie na glebie wilgotnej, gliniastej, ale dobrze zdrenowanej. Jodła bardzo podobna do *Abies balsamea*, od której różni się szyszkami i podobnie jak ona jest uprawiana jako drzewko bożonarodzeniowe. W naszym klimacie wrażliwa i podatna na choroby, ale dobrze znosząca niskie temperatury. Polecana dla kolekcjonerów.

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

zasięg geograficzny
pochodzenie

w górach Appalachach, w południowo-wschodnich stanach USA
pierwsza publikacja: (Frederick Traugott Pursh (1774-1820)) Jean Louis Marie Poiret (1755-1834) 1817; wprowadzenie do handlu: John Fraser 1811 Anglia

grupa roślin
grupa użytkowa
forma

iglaste
iglaste
drzewo

siła wzrostu
pokrój

wzrost typowy dla gatunku
drzewiasty wyprostowany
szerokostożkowy

docelowa wysokość

od 15 m do 20 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

owoce

szyszki, szyszkojagody

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

gliniasta

walory

roślina zimozielona

zastosowanie

parki

strefa

5b

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;